

סדרת הפוסק הצעיר

נערך ע"י: הרב תומר לבנון

סדרת הפוסק הצעיר

סיפור להנוכה

ר' יוסף אברך לתפארת בעיר אשקלון, ביום השלישי של חנוכה הוזמן לעיר אשדוד להספיד את ידידו משכבר הימים בעל מפעל לייצור חנוכיות שנפטר באותו היום. ומכיון שהוריו גרים באשדוד מיד בשקיעה רץ לבית הוריו והדליק שם את נרות החנוכה, לאחר ההדלקה התקשר לרעייתו ואמר לה: "הערב אין צורך להדליק נרות בבית כיון שאני כבר הדלקתי בבית הוריי ולכן גם את פטורה"

"מה!!!!!!!" נודעקה רעייתו "לא יעלה על הדעת שמושי התינוק שלנו לא ישמע ולא ידליק איתך את החנוכיה!" שמע את הדברים ר' יוסף והחליט: "את צודקת בהחלט אני אסיים את המפגש המשפחתי כאן ואגיע לבית בסביבות הצות ואז אדליק בעצמי את החנוכיה"

רעייתו הבטיחה להישאר ערה עם מווישי התינוק שיזכו לפרסם את הנם.

בשעה 1:00 בלילה חזר ר' יוסף לביתו ומצא את כל בני הבית רדומים הוא לא רצה לגזול את שנתם ולכן החליט שאין טעם להעיר אותם שכן כבר יצאו ידי חובה היום. כך ר' יוסף בכוונה ברכת המפיל וקריאת שמע ושקע בשינה נעימה.

בנו של ר' יוסף שהתחתן בשנה שעברה וקפץ לבקר את הוריו בליל אמש ונותר ללון שם עם רעייתו ובנו הקטן התעורר כמה דקות לפני עלות השחר וגילה שבבית הוריו לא הדליקו חנוכיה, תיכף ומיד הוא העמיד חנוכיה על הרצפה ליד עריסת התינוק שם שמן בכמות שיספיק עד לנץ החמה, ברך בכוונה והדליק את החנוכיה, אשתו שהתעוררה מהרעש ביקשה ממנו: "קח את החנוכיה והנח אותה במקום אחר מפני הסכנה". וכך אכן עשה.

למחרת ליבו של ר' יוסף נקפו על שהפסיד את ההדלקה של לי אמש והחליט שהיום ידליק חנוכיה נוספת – מלבד אלו שעל הפתח והחלון

סדרת הפוסק הצעיר

ובמרפסת – בעליית הגג של הקומה הרביעית שפונה הישר אל כיכר העיר, ועוד הגדיל לעשות והחליט לברך גם על הדלקתה וגם להוסיף שם נר לכפרת עוונות, לאחר שעשה זאת הרגיש טוב יותר.

ביום השמיני של חנוכה החליט ר' יוסף להזמין את הוריו, הוריו שמחו והגיעו אחר הצהריים. אביו סיפר לו עם הגיעו "ביום הראשון של חנוכה הייתי בשיעור תורה עד לשעה מאוחרת מאוד כמובן שהתקשרתי לאמא ובקשתי ממנה שתדליק את החנוכייה במקומי לפחות שעה לאחר צאת הכוכבים" התפלא ר' יוסף שכן מעולם לא קרה דבר כזה לאביו, "אני יודע שאמנם קיימתי את ההלכה להדליק נרות חנוכה בזמן, אך מצטער אותי שהפסדתי את ברכת שהחיינו", "אל דאגה אבא" הרגיע אותו בנו "ניתן לברך את ברכת שהחיינו אם שכח עד ליום השמיני והאחרון של חנוכה, ולכן היום אני מזמין אותך להדליק את החנוכייה במקומי" סיים ר' יוסף את דבריו. אביו הנרגש נישקו על ראשו ואמר לו "שימחתני בני".

ואכן מיד ניגש אביו של ר' יוסף להדלקה ברך בהתרגשות "שהחיינו" ומיד התחיל להדליק את הנרות תוך שהוא עובר בזריזות מנר לנר שלא יהיה הפסק וממשיך את ברכת "שעשה ניסים" ולבסוף "להדליק נר של חנוכה".

יחד שרו כל בני הבית "מעוז צור" ומבא החליט לפנק את הנכד הקטנטן ונתן למויישי הקטן להדליק את הנר האחרון.

מיד לאחר מכן רעייתו של ר' יוסף ניקתה את הבית לכבוד חנוכה והאורחים וטייגנה לביבות לכבוד המשפחה כולה שהתיישבה לשולחן בשמחה אמנם ר' יוסף טעם מעט מפני שכמה דקות לפני ההדלקה סיים לאכול את ארוחת הצהריים אבל כמובן שהחמיא לרעייתו על הטרחה ועל האוכל המשובח. לאחר מספר דקות מתחילת הסעודה קפץ החשמל למוגינת ליבם, "נראה לי שכדאי שנאכל בעצימת עיניים" הציע אביו של ר' יוסף "הרי לא ניתן ליהנות מאור הנרות של חנוכה", "אבל כבר עברה רבע שעה מההדלקה" אמר שלומי

סדרת הפוסק הצעיר

שהתברמין לפני כמה חודשים, "אתה צודק?" אישר אבא את דבריו וכך נמשכה הסעודה לאור הנרות המרצדים.

לאחר שנסעו הוריו של ר' יוסף והשעה הייתה קרובה לחצות כשמכשיר הטלפון שלו הבהב, המספר היה של בנו יוחנן שלומד בישיבה קטנה בירושלים, מיד ענה ר' יוסף לטלפון ודרש בשלומו של בנו שנשמע היה לו חמוץ במיוחד, ר' יוסף גישש בזהירות להבין מה קרה לו ליוחנן שביום האחרון של חנוכה הוא לא שרוי בשמחה, שלומי סיפר לו "אבא אל תשאל מה קרה, מה קרה נבהל ר' יוסף, נרדמתי לאחר מנחה ולא מזמן התעוררתי לא הייתי בהדלקת הנרות של ראש הישיבה" כך שלומי מספר ועיניו מתמלאות בדמעות.

"אל חשש בני היקר, אמנם אתה לא יוצא ידי חובה בהדלקתי כיון שאתה בישיבה אך יש לי פתרון עבורך, צא לשכונה שבה הישיבה נמצאת אם תמצא ותראה חנוכייה דולקת."

"האם לא כדאי שאדליק חנוכייה בחדר בפנימייה?" שאל יוחנן.

"לא לא, זה מסוכן מאוד", הזהיר אבא.

"זמה עליי לעשות עם הברכה?" הוא המשיך ושאל, "כמוכן שעליך לברך את כל ברכות נרות חנוכה" השיב לו אביו.

ולאחר שראה שהדברים התיישבו על ליבו סיימו את השיחה בברכת לילה טוב.

בבוקר ר' יוסף השכים קום וגילה להפתעתו שאת החנוכייה שהניח במרפסת לצורך ההדלקה של בנו החתן לא הודלקה מיד התקשר לבנו ושאל אותו: "מדוע לא הדלקת את החנוכייה במרפסת?" בנו החתן השיב לו: "מכיון שאנחנו ספרדים יצאתי ידי חובה בהדלקתך..." נחה דעתו של ר' יוסף אך התעורר בליבו הספק מה עליו לעשות עם השמן ...

סדרת הפוסק הצעיר

לאחר מספר דקות של מחשבה מעמיקה החליט שזהו זמן שהוקצה למצוותו ולכן אין להשתמש בו, רעייתו הציעה לו "אולי נדליק אותו לנרות שבת?" ר' יוסף גירד את פדחתו וחשב שנית אך החליט ללא עוררין "צריך לשרוף את השמן!"

לאחר פסק ההלכה שנתן לבני הבית ווידא שאת השמן שרפו ואת הפתילות ארזו להדלקת נרות חנוכה לשנה הבאה, אין רץ לתפילה מתוך חשש שהמניין כבר הסתיים, דבר שהתאמת כשהגיע מתנשף לבית הכנסת, הוא הזדרז הניח את התפילין והחל בתפילה נרגשת מכיון שזה היום האחרון של חנוכה הוא קרא הלל ללא ברכה, ואת אמירת "על הניסים" ביטל.

לאחר התפילה הרגה בליבו ר' יוסף שהיה לו חנוכה מעניין השנה ואכן הודו כל בני הבית שחנוכה כזה לא היה להם מעולם.

תלמידים יקרים

בסיפור הנ"ל מצויים טעויות הלכתיות שונות ומשונות, מצאו את כולם, לאחר מכן כתבו את הטעות ואת הסיבה או את ההלכה הנכונה שיש לעשות.

מומלץ גם לציין את הסימן והסעיף שבו נמצאת ההלכה הנכונה